

Bože, ta knížka o pirátech, co pro mne nebyla a já ji schovávala před tátou v podkasané námořnické blúze. | Strašně si tenkrát přála být křesťanskou dívkou, kterou unesl Turek, | to jsem byla ještě malá, ještě jsem tomu nerozuměla. Je to cizí člověk, s tváří jak sekyrka, byl v Americe, já ho neznám, já se ho bojím... | Pokaždé se lekne, když potká Toufara, a to se jí líbí, to se jí strašně líbí. Ale kdyby se nad ní osud smiloval a Toufar tam nějakým zázrakem nebyl (ach bude! bude), | kámeň by mně spadl se srdce. Já bych byla jako znovu na světě. Já bych už potom —